

en rar Mand ovre i Aarhus, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), han vilde gøre noget for de Herrer Arbejdere. Der var en slem Minister og et slem Flertal her i Tinget, men den rare Mand, ham skulde de holde sig til, thi han vilde gøre noget for dem. Derfor siger jeg, at de Herrer vidste godt, at naar de kom her ind i Tinget med deres Andragende, kom der ikke noget ud deraf, og de løb jo ogsaa fra det til Slutningen, thi de toge deres Ændring tilbage. Jeg sagde hele Tiden under Forhandlingen, at for dem gjaldt det blot om at faa en Forhandling hernede, og jeg udtalte under Forhandlingen paa Flertallets Vegne et Par Linier, som jeg skal oplæse, fordi de tydeligere end noget andet viser, hvilken Hjælp jeg har været for det ærede Medlem ved denne Lejlighed. Efter at have omtalt Sagens Realitet, siger jeg (Sp. 5601): „Det forekommer mig, at naar Ministeren afgiver et saadant Løfte i Finansudvalget, er det, navnlig naar det er i den Form, som det skete her, af den største Interesse for de paagældende Arbejdere, thi de blive da virkelig hjulpne. Derfor beklager jeg, at de socialdemokratiske Medlemmer af Finansudvalget desuagtet have villet have en Forhandling her i Salen om denne Sag. Jeg kan ikke se andet, end at det er til Skade for de paagældende Arbejdere.“ Dette udtalte jeg, og det har ogsaa vist sig at slaa til. (*Sabroe*: Hvorfor har det skadet?) Det har jeg allerede sagt, men ere de Herrer saa tungnemme, at de ikke kunne huske det et Par Minuter, saa kan jeg gerne gentage det. Ministeren sagde i Udvalget, at hvis vi vilde lade være at bringe Sagen frem til offentlig Diskussion, vilde han tage Sagen op til alvorlig Undersøgelse og haabede at faa noget ud af den, men hvis vi bragte den her ned, og den blev et Agitationsnummer, og der blev vakt Forventninger hos de paagældende Arbejdere, som han ikke var i Stand til at kunne opfylde, vilde han fraraade os, at vi henviste Andragendet, thi det vilde i Realiteten komme til at skade de paagældende Arbejdere. (*Sabroe*: Hvorfor?) Det sagde jeg for et Øjeblik siden, men det maa de Herrer for øvrigt spørge Ministeren om, thi han er den bedste Fortolker af sine egne Ord. Det har vist sig at være rigtigt, at de Herrer Agitationsnummer ikke har været de vedkommende Arbejdere den mindste Smule til Gavn. (*Sabroe*: Hvorfor?) Fordi de Herrer have rejst en Agitation.

Formanden: Det ærede Medlem skal ikke tage Hensyn til Afbrydelser.

Jens Busk: Det veed de ærede Medlemmer ogsaa godt, at man tidt i den Slags Sager kan gøre Skade ved at bringe dem frem i Tide og Utide, men de Herrer vilde have et godt Agitationsnummer. Jeg kender jo lidt til Forholdene paa Landet, og jeg er sikker paa, at de Folk for længe siden ere blevne kloge derpaa, at de Herrer Socialister stadig komme frem med slige Forslag, som skulle gøre sig i Agitation blandt Befolkningen, og som skulle betyde, at Socialdemokraterne ere de eneste, som vilde gøre noget for de paagældende Arbejdere. Men Folk ere ved at blive fuldstændig klare over, at det faa de ikke noget ud af, det fylder saa lidt i Maven, at de Herrer skrive dundrende Artikler i de socialdemokratiske Blade og holde store Taler her i Salen. Hvis de Herrer havde fulgt Landbrugsministerens Anvisning, er jeg overbevist om, at Arbejderne saa havde været nærmere ved at faa det Tillæg, som de Herrer jo ogsaa ønske, at de skulle have. Men det har vist sig, at det ikke kan nytte noget — det har jeg sagt de Herrer saa mange Gange — at de ville søge at bilde Folk ind, at de med deres 16 Mand i Folketinget kunne lave det hele. Vi vide jo nok fra en Diskussion om en anden Sag, som vi havde i Formiddagsmødet, at det fra socialdemokratisk Side stadig hedder, at det er dem, der have Skyld i, at alt muligt kommer frem, og at de ville fortælle, at de gennemføre alle mulige Ting. Thi 16 Mand i en Forsamling af 114 kunne jo dog ikke gennemføre noget, medmindre flere gaa med dem, og derfor er Stillingen den, at de Herrer godt vide, at det er umuligt for dem, at gennemføre noget til Gavn for nogen som helst, medmindre de kunne faa andre til at gaa ind paa deres Anskuelser. Nu oplyste den ærede Minister i Formiddagsmødet, at naar det er blevet sagt, at disse Arbejdere ikke havde den foreslaaede Minimal-Dagløn, passede det slet ikke for flere af disse Folks Vedkommende, og naar de Herrer stadig blive ved at banke løs paa dette, saa skal det ogsaa fremhæves ved denne Lejlighed. Sp. 5599 under Forhandlingerne om Andragendet, oplyser den ærede Landbrugsminister, at endog en yngre Skovarbejder, der har gjort Tjeneste i de sidste Aar, foruden en Dagløn af 2 Kr. 25 Øre, desuden i andet Vederlag havde frit Hus, fri Brændsel, Sommergræsning til en Ko,